

förstod nu, att det var dvärgmåsor. En stund voro de sysselsatta med att fanga insekter över vassen, men flögo snart mot Nolgård, där skrattmåsarna bo.

Den 31 maj besöktes skrattmåsokolonien vid ovannämnda plats. Kolonien består i år av omkring 30 par. Jag misstänkte att dvärgmåsarna bosatt sig här, och pycket riktigt. Bland svärmen av skrattmåsor syntes även de två dvärgmåsarna. Dessa höllo sig hela tiden tillsammans samt kommo vid ett tillfälle mycket nära, omkring 2 m., men av deras beteende i övrigt föreföll det mig, som om de ännu ej hade ägg.

Möjligen kan denna i vårt land sällsynta fågels uppträdande här vid Karlstad sättas i samband med att skrattmåsarna invandrat hit. Det är nu att hoppas att fåglarna få vara i fred för okynniga människor och äggsamlare.

Karlstad 1 juni 1933.

Bengt Larsson.

Kräkans tilltagsenhet.

En episod, som visar kråkans ofantliga tilltagsenhet, råkade jag få bevittna den 1 juni i år. Jag kom per bil på en mindre bygdeväg och steg ur för att öppna en grind, under det att motorn nick gå. Ett par skator förde oväsen i ett tätt intill liggande skogsbyn. Jag smög mig försiktigt fram och fick syn på ett skatbo. På en gren tätt intill boet satt en kråka, som lugnt och utan upphetsning gjorde front mot två skator. Dessa voro däremot så ursinniga, som tänkas kan. Ur boet stack stjärten på en annan kråka fram, och i boet skreko ungarna. Situationen var alldeles klar. Två kråkor utplundrade i gott och obesvärat samarbete ett par av sina karska släktingar, skatorna.

Emellertid upptäckte de mig, och händelseförloppet avbröts. En timme senare var jag på återväg, och samma oväsen rådde då som förut. En kråka var även nu i boöppningen, och den andra höll skatorna i schack. Jag klättrade upp i boet, och där fanns endast en unge kvar. Den var ganska stor i kroppen, ungefär som en rödvinge, hade utbildad fjäderdräkt men var ej flygfärdig.

Att kråkorna tagit de övriga ungarna är otvivelaktigt.

Då jag för min del ej iakttagit något liknande och ej heller hört omnämnas, att kråkan skulle våga förgripa sig på en så karsk fågel som skatan, har jag velat meddela detta.

Edv. Rådberg,
Älvestorp.

Ett bes

väl om c
Sveriges
intressant:
fullständig
på, dels e
tagandet
lämpligt
störa fågl

Då vi
bortsett fr
stora kole
andhonor,
vatten i o
in i den s
till i samr
över ett s
dan. Det
ännu röd